

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/226/2016
Identifikačné číslo spisu:	7215227554
Dátum vydania rozhodnutia:	14.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7215227554.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Ing. I. G., bývajúceho v I., proti žalovanej N&M Invest s. r. o., so sídlom v Košiciach, Šebastovská 4, IČO: 44 653 026, zastúpenej JUDr. Adrianou Dudášovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Kukučínova 19, o nariadenie predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia), vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 37 C 584/2015, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. decembra 2015 sp.zn. 2 Co 629/2015, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II uznesením zo 14. októbra 2015 č. k.37 C 584/2015-49 uložil žalovanej povinnosť zdržať sa nakladania s konkrétne určenými nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX, okres Košice IV, obec Košice - D., katastrálne územie : D. ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape a to parcelné číslo 141/1, výmera 1029 m² , druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parcelné číslo 141/3, výmera 154 m² , druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parcelné číslo 141/4, výmera 51 m² , druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parcelné číslo 141/8, výmera 1268 m² , druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, parcelné číslo 143, výmera 399 m² , druh pozemku záhrady a stavby, súpisné číslo 80, na parcele číslo 141/1, druh stavby 13, popis stavby Hotel D. a súpisné číslo 78 na parcele číslo 141/3, druh stavby 13, popis stavby budova a nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX, okres Košice IV, obec Košice - D., katastrálne územie D., ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, a to parcelné číslo 137/3, výmera 1000 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, najmä predat', darovať, zameniť alebo iným spôsobom previesť na iného vlastnícke právo, zaťažiť záložným právom, vecným bremenom, predkupným právom alebo inými právami v prospech tretích osôb, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej a uložil navrhovateľovi, aby v lehote 30 dní podal návrh na začatie konania vo veci samej.

2. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Košiciach uznesením z 21. decembra 2015 sp.zn. 2 Co 629/2015 uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.) s tým, že predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie) bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci

samej vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 29 C 699/2015.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná a navrhla, aby dovolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z ust. § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., t.j. že jej postupom súdov oboch inštancií bola odňatá možnosť konať pred súdom. Dovolanie odôvodnila ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p., t.j. výskytom vady uvedenej v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a tým, že prejednávajúcu vec súdy nesprávne právne posúdili (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej navrhol dovolanie odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku ďalej len „C.s.p.“) po zistení, že dovolanie podala (na súde prvej inštancie 5. februára 2016), t.j. včas žalovaná (§ 470 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 240 ods. 1 O.s.p.) posudzoval jeho prípustnosť podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) účinného do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 2 C.s.p.). Bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Na stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá C.s.p.) dovolací súd uvádza, že vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle § 470 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O.s.p.

7. Dovolanie žalovanej smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu upravovalo ustanovenie § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatili, ak išlo o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu, vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

8. Keďže v prejednávanej veci je dovolaním žalovanej napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o predbežnom opatrení, ktoré vykazuje znaky jedného z rozhodnutí, ktoré boli taxatívne vymenované v § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, proti ktorým nebolo dovolanie prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalovanej z § 239 O.s.p. vyvodit' nemožno. Dovolanie by bolo prípustné iba vtedy, ak by konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, malo niektorú z vád uvedených v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. Vady tejto povahy ale nevyšli v dovolacom konaní najavo.

9. Dovolateľka zastávala názor, v zmysle ktorého jej v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Uviedla, že uznesením odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v dôsledku jeho nedostatočného odôvodnenia. V súvislosti s namietaným je potrebné poukázať na to, že na rokovaní občianskoprávného kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Toto stanovisko bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016.

10. Najvyšší súd, stotožňujúc sa v preskúmvanej veci so závermi, na ktorých spočíva predmetné stanovisko, skúmal, či v danej veci ide o taký výnimočný prípad, kedy by nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladala vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Dovolací súd však nezistil, že by o takýto prípad v prejednávanej veci išlo; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

11. Pokiaľ ide o námietku žalovanej spochybňujúcu úplnosť zistenia skutkového stavu veci, či nesprávnosť skutkových zistení, ku ktorým súdy (údajne) dospeli v procese rozhodovania, treba uviesť, že môže zakladať tzv. inú vadu konania; v prípade neúplnosti skutkových zistení alebo nesprávnosti skutkových záverov nejde o nedostatok, ktorý by bol v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p. (pozri viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012).

12. Žalovaná v dovolaní namietala, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci [§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (účinného do 30. júna 2016)]. V dovolaní, ktoré nebolo procesne prípustné, by však nemohol dovolací súd podrobiť napadnuté uznesenie posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov. Nesprávne právne posúdenie veci bolo síce relevantným dovolacím dôvodom v tom zmysle, že ho bolo možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (pozri § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (pozri R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania. To isté sa týkalo aj tzv. inej vady konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. účinný do 30. júna 2016).

13. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovaného nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p. a ani z § 237 ods. 1 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesne neprípustné odmietol.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.